

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

Plac św. Piotra

Niedziela, 26 stycznia 2020 r.

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiejsza Ewangelia (Mt 4, 12.23) ukazuje nam początek misji publicznej Jezusa. Było to w Galilei, ziemi peryferyjnej w stosunku do Jerozolimy, na którą patrzono z podejrzliwością ze względu na mieszaninę z poganami. Po tym regionie nie spodziewano się niczego dobrego i nowego; tymczasem właśnie tam Jezus, który wzrastał w Nazarecie, w Galilei, zaczyna swoje nauczanie.

Głosi on istotę swojego nauczania, zawartą w wezwaniu: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie” (w. 17). Ta zapowiedź jest niczym potężna wiązka światła, która przenika ciemności i rozprasza mgłę, i przywołuje prorocstwo Izajasza, które jest odczytywane w noc Bożego Narodzenia: „Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło” (9, 1). Przez przyjście Jezusa, światłości świata, Bóg Ojciec okazał ludzkości swoją bliskość i przyjaźń. Są nam one podarowane darmo, niezależnie od naszych zasług. Bliskość Boga i przyjaźń Boga nie są przez nas zasłużone – są bezinteresownym darem Boga. Powinniśmy strzec tego daru.

Wezwanie do nawrócenia, które Jezus kieruje do wszystkich ludzi dobrej woli, w pełni można zrozumieć właśnie w świetle wydarzenia, jakim jest objawienie się Syna Bożego, które rozważaliśmy w poprzednie niedziele. Niekiedy okazuje się niemożliwa zmiana życia, porzucenie drogi egoizmu, zła, porzucenie drogi grzechu, dlatego że koncentrujemy wysiłek nawrócenia jedynie na nas samych i na własnych siłach, a nie na Chrystusie i jego Duchu. Jednak nasze

przyłgnięcie do Pana nie może sprowadzać się do wysiłku osobistego, nie. Sądzenie, że tak jest, byłoby nawet grzechem pychy. Nasze przyłgnięcie do Pana nie może ograniczać się do wysiłku osobistego, powinno natomiast wyrażać się w ufny otwarcie serca i umysłu na przyjęcie Dobrej Nowiny Jezusa. To właśnie ona – Słowo Jezusa, Dobra Nowina Jezusa, Ewangelia – zmienia świat i serca! Jesteśmy zatem wzywani, abyśmy zaufali Słowu Chrystusa, otworzyli się na miłosierdzie Ojca i pozwolili się przemienić przez łaskę Ducha Świętego.

Właśnie od tego zaczyna się prawdziwa droga nawrócenia. Właśnie tak jak przydarzyło się pierwszym uczniom – spotkanie z boskim Nauczycielem, z Jego spojrzeniem, z Jego słowem pobudziło ich do tego, by pójść za Nim, do zmiany życia i poświęcenia się konkretnie służbie królestwu Bożemu.

Zaskakujące i decydujące spotkanie z Jezusem zapoczątkowało drogę uczniów, przemieniając ich w głosicieli i świadków miłości Boga do swojego ludu. Oby każdy z nas, w ślad za tymi pierwszymi heroldami i zwiastunami Słowa Bożego, postępował śladami Zbawiciela, aby dawać nadzieję tym, którzy są jej spragnieni.

Niech Maryja Dziewica, do której zwracamy się w tej modlitwie *Anioł Pański*, wspiera te postanowienia i je umacnia przez swoje matczyne wstawiennictwo.

Po modlitwie:

Drodzy bracia i siostry, dzisiaj po raz pierwszy obchodzimy *Niedzielę Słowa Bożego*, ustanowioną po to, aby coraz lepiej celebrować i przyjmować dar, który Bóg uczynił i każdego dnia czyni ze swojego Słowa dla swojego ludu. Dziękuję diecezjom, dziękuję wspólnotom, które zaproponowały inicjatywy służące temu, by przypominać o głównym znaczeniu Pisma Świętego w życiu Kościoła.

Jutro przypada 75. rocznica wyzwolenia obozu zagłady Auschwitz-Birkenau. W obliczu tej ogromnej tragedii, tego okrucieństwa niedopuszczalna jest obojętność i obowiązkowa jest pamięć. Wszyscy jesteśmy wezwani, aby jutro poświęcić chwilę na modlitwę i skupienie, mówiąc każdy w swoim sercu: nigdy więcej, nigdy więcej!

Dzisiaj jest obchodzony Światowy Dzień Chorych na chorobę Hansena. Bądźmy blisko wszystkich osób, które są nią dotknięte, i tych, którzy na różne sposoby opiekują się nimi.

Pragnę także wyrazić bliskość i modlić się za osoby chore z powodu wirusa, który się rozpowszechnił w Chinach. Niech Pan przyjmie zmarłych do swojego pokoju, pocieszy rodziny i wspiera wielki wysiłek, podjęty przez wspólnotę chińską, aby zwalczyć tę epidemię.

Pozdrawiam was wszystkich, przybyłych z Włoch i z różnych krajów, w szczególności pielgrzymów

z Walencji, Salamanki, Burgos, Santander i Valladolid; uczniów i wychowawców z Murcji, Cuenki, Badajoz i z Panamy.

Pozdrawiam wiernych z Tursi i grupę UNITALSI z Lacjum, która umożliwia osobom niepełnosprawnym uczestniczenie w audiencjach generalnych i w modlitwie *Anioł Pański*, a która dzisiaj rozdaje Mszalik ze Słowem Bożym na każdy dzień.

Teraz przyszli koledzy [*dwójka dzieci z rzymskiej Akcji Katolickiej obok Papieża*]. Serdecznie pozdrawiam chłopców i dziewczęta z Akcji Katolickiej, z parafii i szkół katolickich diecezji rzymskiej! Również w tym roku przybyliście licznie na zakończenie „Karawany Pokoju”, w towarzystwie biskupa pomocniczego Selvadagiego, waszych rodziców i wychowawców oraz kapłanów asystentów. Dziękuję wam za tę inicjatywę. A teraz posłuchajmy razem przesłania, które odczytają nam wasi przyjaciele, którzy są tutaj przy mnie.

[Odczytanie przesłania i na zakończenie wypuszczenie baloników]

Wszystkim życzę miłej niedzieli. I proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!